

УДК 004.01

Івашенко Д.С., студент гр. УБіт-14-1

Науковий керівник: Ковальова Юлія Вікторівна, асистент кафедри безпеки інформації та телекомунікацій

(Державний ВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпро, Україна)

НАЦІОНАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ ДЕРЖАВИ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СФЕРІ

На сьогодні Україна перебуває в умовах протиборства, в яких саме забезпечення інформаційної безпеки грає ключовий аспект в формуванні національних інтересів держави. В даній роботі розглянуто сучасний стан інформаційної сфери як пріоритетний напрямок національних інтересів України.

Ключові слова: національний інтерес, інформаційна сфера, загрози національній безпеці, політика розвитку.

ВСТУП

В сучасних умовах стрімкого розвитку технологічного світу саме інформаційний простір є невід'ємною складовою національної безпеки держави. На сьогодні інформаційна сфера представляє собою сукупність інформації, інформаційної інфраструктури, суб'єктів, які здійснюють збір, формування, розповсюдження і використання інформації, а також системи регулювання виникаючих при цьому суспільних відносин. Інформаційна сфера є системоутворюючим фактором життя суспільства та активно впливає на стан політичної, економічної, оборонної та інших складових безпеки України.

ОСНОВНА ЧАСТИНА

Національний інтерес являє собою найбільш важливий орієнтир самостійної політичної діяльності національно орієнтованих сил в сфері державної влади та виступає в якості показника визначеності зовнішньої і внутрішньої політики країни [1].

Інформаційна сфера України перетворена на ключову арену протиборства. І саме гібридна війна, яка ведеться на нашій території протягом останніх років, призвела до втілення нових змін та перегляду національних інтересів України [2].

На основі національних інтересів України в інформаційній сфері формуються стратегічні та поточні завдання внутрішньої і зовнішньої політики держави щодо забезпечення інформаційної безпеки.

Відповідно до законодавства України [2] можна виділити чотири основні складові національних інтересів України в інформаційній сфері.

Перша складова національних інтересів України в інформаційній сфері полягає в дотриманні конституційних прав і свобод людини і громадянина в області отримання інформації і користування нею, забезпеченні духовного оновлення України, збереженні і зміцненні моральних цінностей суспільства, традицій патріотизму, гуманізму, культурного і наукового потенціалу країни.

Друга складова національних інтересів України в інформаційній сфері полягає в інформаційному забезпеченні державної політики України, доведенні до громадян України і міжнародної громадськості достовірної інформації про державну політику України, її офіційної позиції щодо соціально значущих подій в житті держави і міжнародного життя, із забезпеченням доступу громадян до відкритих державних інформаційних ресурсів.

Третя складова національних інтересів України в інформаційній сфері полягає в розвитку сучасних інформаційних технологій, вітчизняної індустрії інформації, в тому числі індустрії засобів інформатизації, телекомунікації і зв'язку, забезпечення потреб

внутрішнього ринку її продукцією і вихід цієї продукції на світовий ринок, а також; забезпеченні накопичення, зберігання і використання вітчизняних інформаційних ресурсів. У сучасних умовах тільки на цій основі можна вирішувати проблеми створення наукоємних технологій, технологічного переозброєння промисловості, збільшення досягнень вітчизняної науки і техніки. Держава повинна зайняти гідне місце серед світових лідерів мікроелектронної і комп'ютерної промисловості.

Четверта складова національних інтересів України в інформаційній сфері полягає в захисті інформаційних ресурсів від технічних розвідок, несанкціонованого доступу, забезпечення безпеки інформаційних і телекомунікаційних систем.

Відсутність цілісної системи інформаційно-аналітичного забезпечення органів влади і управління значно ускладнює прийняття ними виважених, науково обгрунтованих рішень, що породжує конфліктні ситуації у владних структурах і суспільстві.

Недостатнє, інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності характерно для всіх державних органів - як на центральному, так і на регіональному рівнях. Владні структури не мають достатніх можливостей вчасно прогнозувати розвиток подій у державі та навколо неї, приділяє належну увагу сприятливі і обмежувати несприятливі фактори, що визначають результативність прийнятих політичних рішень.

Організація роботи інформаційно-аналітичних підрозділів досі не має системного характеру, а в періоди чергових скорочень чисельності державних органів діяльність деяких з таких підрозділів взагалі припиняється.

Руйнування інтелектуального потенціалу, неготовність системи освіти до підтримки процесів випереджального розвитку держави призводить до того, що з огляду на рівень розвитку цієї галузі за кордоном і той факт, що багато держав світу приділяють особливу увагу інформаційній безпеці (створення спеціальних органів і підрозділів для ведення інформаційних війн і т.п.), Україна досі не має достатньої кількості кваліфікованих фахівців, які б змогли на належному рівні ефективно протидіяти кожен ра більшій інформаційної активності іноземних партнерів в її інформаційному просторі.

ВИСНОВОК

Україна розпочала свій шлях до забезпечення цілісності та протистояння зовнішнім і внутрішнім загрозам. Зміна законодавчої бази є вагомим аспектом для майбутнього держави як в інформаційній сфері, так і в цілому. Але насамперед, основа інформаційної безпеки полягає у вірному виборі національних інтересів та пріоритетів щодо їх розвитку.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Соловьев А.И.. Политология: Политическая теория, политические технологии: Учебник для студентов вузов. 2006
2. Доктрина інформаційної безпеки України, від 25 лютого 2017 року